

Các danh xưng của Chúa Thánh Thần theo sách GIGhCg 1A/ 4

(Trích khóa Thánh Lễ Seattle #120. Lm Gioan Nguyễn Lợi)

GIGhCg #692: Khi Đức Giê-su loan báo và hứa Chúa Thánh Thần sẽ đến, Người gọi Thánh Thần là **Đấng "Bảo Trợ"**, theo nguyên ngữ là: "**Đấng được gọi đến kề bên**" (Ga 14:16.26; 15:26; 16:7). "**Đấng Bào Chữa**" thường được dịch là "**Đấng An Ủi**", vì Đức Giê-su là Đấng An ủi trước nhất (x.1Ga 2:1). Chính Chúa Giê-su còn gọi Thánh Thần là "**Thần Chân Lý**" (Ga 16:13). **Và GLGHCG #693:** Ngoài danh xưng "**Chúa Thánh Thần**", được dùng nhiều nhất trong sách Công Vụ Tông Đồ và các Thánh Thư, ta còn thấy những cách gọi khác nơi thánh Phao-lô: **Thần Khí của Lời hứa** (x. Gl 3:14; Ep 1:13), **Thần Khí làm cho chúng ta nên nghĩa tử** (x. Rm 8:15; Gl.4:6), **Thần Khí của Đức Ki-tô** (x. Rm 8:11), **Thần Khí của Đức Chúa** (x. 2 Cr 3:17), **Thần Khí của Thiên Chúa** (x. Rm 8:9.14; 15:19; 1 Cr 6:11; 7:40); và nơi thánh Phê-rô: "**Thần Khí vinh hiển**" (1 Pr 4:14).

1) **Thần Khí Nghĩa Tử**

Chúa Thánh Thần có nhiều danh xưng. Ngài là **Thần Khí Nghĩa Tử, Spirit of adoption**, Thần Khí làm cho chúng ta nên nghĩa tử: nhờ Ngài, chúng ta được trở thành những nghĩa tử của Thiên Chúa Cha. Cùng Chúa Giêsu Kitô, Chúa Thánh Thần lôi kéo chúng ta tới Chúa Giêsu Kitô để chúng ta được nên giống Chúa Giêsu Kitô. Chúa Giêsu Kitô là Con của Thiên Chúa Cha; vậy, trong Chúa Giêsu Kitô, qua tác động thánh hóa của Thần Khí Nghĩa tử, chúng ta là con của Thiên Chúa Cha. Vậy đó! Vì **Chúa Giêsu Kitô là Con Duy Nhất được Thiên Chúa Cha sinh ra** (như trong từ ngữ được thánh Gioan dùng) còn **chúng ta được nhận trong Chúa Giêsu Kitô** cho nên chúng ta, trong Ngài, là **nghĩa tử của Thiên Chúa Cha**.

Thư thánh Phao-lô gửi cho tín hữu Rôma (Rm 8:14-17):

(Nhờ Thần Khí, chúng ta được làm con Thiên Chúa) *Quả vậy, phàm ai được Thần Khí Thiên Chúa hướng dẫn, đều là con cái Thiên Chúa. Vì Thần Khí mà anh em đã lãnh nhận được, đâu phải là tinh thần nô lệ, khiến anh em phải sợ sệt như xưa; nhưng là Thần Khí làm cho anh em nên nghĩa tử, khiến chúng ta được kêu lên: "Ábba! Cha ơi!" Chính Thần Khí chứng thực cho thần trí chúng ta rằng chúng ta là con cái của Thiên Chúa. Vậy đã là con, thì cũng là thừa kế, mà được Thiên Chúa cho thừa kế, thì tức là đồng thừa kế với Đức Kitô; vì một khi cùng chịu đau khổ với Người, chúng ta sẽ cùng được hưởng vinh quang với Người.*

Nhờ Ngài mà chúng ta được trở thành những nghĩa tử của Thiên Chúa Cha *không*

phải như trên giấy tờ mà thôi. Ví dụ tôi nhận ai làm con nuôi của tôi, người ấy trở thành con của tôi trước pháp luật, nghĩa là *trên giấy tờ mà thôi*: đứa con nuôi đâu có máu mủ của mình. Khác với trường hợp chúng ta: **được gọi** và **thật sự** là con cái của Thiên Chúa Cha, như Thánh Gioan đã được linh hứng để khẳng định (1 Ga 3:1) : *Anh em hãy xem Chúa Cha yêu chúng ta dường nào, đến nỗi chúng ta **được gọi** là con Thiên Chúa, mà **thực sự** chúng ta là con Thiên Chúa.*

Cũng nhờ hồng ân đầy vinh dự này mà thánh Gioan đã áp dụng thành ngữ **Được Thiên-Chúa-Sinh-Ra** cho Đàn-Con-Nghĩa-Tử, là Kitô hữu chúng ta, như ở Thư 1 (1 Ga 4:7 và 5:1): *Anh em thân mến, chúng ta hãy yêu thương nhau, vì tình yêu bắt nguồn từ Thiên Chúa. Phàm ai yêu thương thì **đã được Thiên Chúa sinh ra**, và người ấy biết Thiên Chúa.// Phàm ai tin rằng Đức Giêsu là Đấng Kitô, thì **đã được Thiên Chúa sinh ra**. Và ai yêu mến Đấng sinh thành, thì cũng yêu thương kẻ **được Đấng ấy sinh ra**.*

Làm sao được vậy? Chúa Thánh Thần đưa mình đến với Chúa Giêsu Kitô; Chúa Giêsu Kitô truyền sự sống của Ngài để biến chúng ta thành những người con của Thiên Chúa Cha. Vì chúng mình vốn từ ngoài gia đình của Thiên Chúa Cha mà được Ngài ưu ái nhận vào, nhờ tác động “nghĩa tử hóa” của Thánh Thần của Chúa Kitô, cho nên chúng ta là nghĩa tử mà thôi. Kỳ thật, chúng mình hơn tình trạng *nghĩa tử trên giấy tờ* tại vì chúng mình có cả sự sống của Chúa Giêsu Kitô trong mình: có máu mủ thần linh, có sự hiện diện đầy tác động của Chúa Thánh Thần!

Ở đây, cũng nên nhắc lại kiểu nói tiêu biểu thánh Gioan Tông đồ áp dụng 5 lần vào Chúa Giêsu Kitô mà thôi: (Ga 1:14) *Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta. Chúng tôi đã được nhìn thấy vinh quang của Người, vinh quang mà Người nhận được từ Chúa Cha, với tư cách là **Con-Được-Sinh-Ra-Duy-Nhất**, đầy tràn ân sủng và sự thật.*

Qua câu này, cũng như ở các nơi khác trong các bản văn của thánh Gioan (Ga 1:18; 3:16.18; 1 Ga 4:9), thánh sử dùng thuật ngữ **Mono-genês**, có nghĩa, theo tiếng Hy-lạp phổ thông của Tân Ước, **Con-Được-Sinh-Ra-Duy-Nhất**, đang khi ở nhiều nơi khác trong Thư 1 của mình (1 Ga 2:29; 3:9; 4:7; 5:1.4.18) thánh nhân cũng nói về Kitô-hữu **được-sinh-ra**: mỗi người Kitô hữu là **Con-Trong-Đàn-Nghĩa-Tử** của Chúa Cha, là em của cả một **Đàn-Em-Nuôi** của Chúa Kitô, qua tác động tình yêu của Chúa Thánh Thần. **Sự vừa giống vừa khác** này trong cách gọi Thiên Chúa Cha là Cha bởi Chúa Giêsu và bởi chúng ta đã được Chúa Giêsu Phục sinh minh định khi lệnh cho Maria Madalêna cấp báo cho các môn đệ (Ga 20:17): "Thôi, đừng giữ Thầy lại, vì Thầy chưa lên cùng Chúa **Cha**. Nhưng hãy đi gặp anh em Thầy và bảo họ: 'Thầy lên cùng **Cha của Thầy**, cũng là **Cha của anh em**, lên cùng Thiên Chúa **của Thầy**, cũng là Thiên Chúa **của anh em**'".

(Sẽ tiếp: Thánh Thần/ Thần Chân Lý/ Thần Khí của Đức Kitô/ ...)